

(Za. Mechelen 19.00, Zo. 9.30 Eys en 11.00 Wahlwiller).

Lezingen: Jesaja

66, 10-14c; Galaten 6, 14-18; Lucas 10, 1-12.17-20 of 10, 1-9). Na de hittegolf van afgelopen week zijn de temperaturen momenteel aanzienlijk omlaag gegaan en is het hittegevaar geweken. Dat is positief, ook voor het OLS zondag in 'Heytse'. De schoolvakanties zijn begonnen en dat vinden verreweg de meeste kinderen positief. Allerlei verenigingen schorten nu hun repetities en uitvoeringen op. Even wat vrij zijn van het normale ritme. Dat is positief. Zo zoeken we in deze tijd naar de dingen en gebeurtenissen die ons enigermate blij, tevreden en gelukkig kunnen maken, want van meeste overige 'nieuws' worden we niet vrolijk.

Positieve berichten klinken ook door in de Bijbelverhalen van vandaag: In het verhaal van de profeet Jesaja zijn ballingen terug mogen keren naar Jeruzalem. En wat is fijner dan dat je weer naar huis mag, naar de plaats van je voorouders; weliswaar zijn stad en tempel verwoest, maar teruggekeerd zijn de ballingen vol goede moed om die te herstellen. Bovendien vonden ze er ook hun heilige Schrift terug. Blijdschap dus en dankbaarheid; God is als een moeder voor zijn volk.

In de lezing uit het Evangelie van Lucas trekken 72 leerlingen van Jezus er twee aan twee erop uit om de mensen het Goede Nieuws van Jezus te brengen. Hun eerste wens als ze ergens aanlandden zou moeten zijn 'vrede' zijn: 'vrede aan dit huis'. 'Vrede zij u', de wens van Jezus met Pasen aan het adres van zijn leerlingen. 'Vrede zij u' de eerste wens van de nieuwe paus Leo XIV aan de wereld. Wat kun je, ook in deze tijd elkaar beter wensen dan 'vrede', momenteel de samenvatting van alle goeds? Positief dus. Maar er komt wel iets bij wat minder gunstig klinkt: Jezus zegt tegen degenen die Hij twee aan twee erop uitstuurt: zie, ik zend u als lammeren tussen de wolven. Ongetwijfeld staan ervaringen uit die tijd, m.n. van Jezus zelf, maar ook van schrijver Lucas uit de eerste eeuw op de achtergrond. Het zaad van het evangelie valt niet altijd goed, maar valt ook op rotsige bodem, tussen distels en ander verstikkend onkruid. Zo is de realiteit van het mensenleven: positieve eigenschappen of deugden als goedheid en liefde, wijsheid en rechtvaardigheid, mededogen, vergevingsgezindheid en eerlijkheid groeien niet vanzelf op, maar vragen moeite en verzorging en de wil om die op te brengen. Tegelijk dat het Evangelie ons de nodige inspiratie en ondersteuning van leven geeft, wordt ons derhalve ook de inspanning gevraagd om liefde en goedheid en daarmee het Rijk van God in onze wereld waar te maken. Wellicht spreekt ons geweten ons aan, beste mensen, als we ons bewust zijn van ons menselijk tekort, -en gelukkig als dat gebeurt-. Maar we kunnen gaan twifelen of er wel een geweten bestaat als we zien wat mensen elkaar allemaal aandoen. Of zijn er een aantal zo afgestompt dat ze hun geweten hebben ingeruild voor gewetenloze behandeling van medemensen? Hoe al die haat, hoe al die slachtoffers, al die verwoestingen, de cyberaanvallen en het nepnieuws te verantwoorden? Met de lezingen uit de H. Schrift voor ogen voor ons de opgave positief te blijven. God heeft mensen uit liefde naar zijn beeld en gelijkenis geschapen. Hij is ons tegemoet gekomen door in zijn Zoon mens te worden zoals wij en ons liefde voor te leven. Koesteren we in onszelf vredeswil, goedheid en liefde. De tekst uit het Evangelie van Lucas van vandaag eindigt positief, als het erop aankomt, als het op waarachtig leven aankomt, als we opkomen voor de waarden van het Evangelie. Dan zal -naar Jezus' woord- 'niets ons kunnen schaden'. Laten we Hem daar maar regelmatig aan herinneren. Amen.